

תת"ע 5407/12/17 - מדינת ישראל נגד חיים אסיג

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5407-12-17 מדינת ישראל נ' אסיג
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חיים אסיג

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דברי:

החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 15/10/17 בשעה 17:55, נהג ברכבו (קטנוע) תוך שהוא משתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, זאת בניגוד **לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א, 1961** (להלן: "**התקנות**"). הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי הוציא את הטלפון הנייד בכיס כשהיה בעצירה מוחלטת לפני מעבר חציה והניח את הטלפון במתקן.

3. דין והכרעה:

במקרה דנן החלטתי להרשיע את הנאשם, וזאת מן הטעמים הבאים:

- דו"ח הפעולה של השוטר רס"ל דניס בטיוק (**1/ת**) הינו מפורט וקוהרנטי ותיאר את מקום עמידת הניידת ברחוב העצמאות מכיוון מערב למזרח שעה שהבחין בנאשם רכוב על קטנועו ומחזיק בידו השמאלית בפלאפון וראשו כלפי מטה לכיוון המכשיר תוך שהוא מזגזג בנתיב עד שנעצר ע"י השוטר תוך שמירה על קשר עין רציף.
- הנאשם לא התכחש לעובדה שאחז בטלפון בידו, אך בעדותו טען כי עשה זאת שעה שהוא בעצירה

מוחלטת לפני מעבר חציה. הנני נוטה שלא לאמץ גרסה זו, שכן הנאשם העלה גרסה זו לראשונה רק בעת עדותו, והיא כלל לא עולה מתגובתו בדו"ח הפעולה בו רק נרשם כי הנאשם אמר "לא דיברתי התקשרו אליי ולא עניתי".

השוטר ציין בדו"ח כי הנאשם זיגזג בנתיבו בעת שאחז בטלפון, וסבורני כי אם לא היה כך הדבר או אם היה הנאשם בעצירה מוחלטת לפני מעבר חציה כנאמר בעדותו שעה שאחז בטלפון, לא היה השוטר טורח לציין במיוחד את עניין הזיגזוג, אלא יכול כי כלל לא היה עוצר את הנאשם, כפי שעצמו העיד.

למען הסר ספק, ישנן יותר דעות הנוטות כי יש להרשיע בגין שימוש בטלפון הנייד שלא באמצעות דיבורית גם בעצירה או בפקק (ת"ת (תעבורה י-ם) 6410/09 מדינת ישראל נ' קאופמן ענת (פורסם בנבו, 07.06.2009)) ולפיכך, גם אם הייתי נוטה להאמין לגרסת הנאשם בעדותו, יכול והייתי מרשיעו בכל מקרה.

למען הסר ספק, לגבי אחיזה במכשיר עצמו ללא שימוש, כפי שטען הנאשם כי לא ענה לשיחה שקיבל, קבע כבר ביהמ"ש העליון כי אחיזה בטלפון הנייד בזמן הנהיגה מהווה, כשלעצמה, עבירה לפי **תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות** ואין כל צורך להוכיח מהו השימוש המסוים, אותו ביצע הנהג בטלפון בזמן הנהיגה ברכב, אם בכלל ביצע שימוש כזה. המדובר בשני איסורים נפרדים ועצמאיים - אחיזה ו- שימוש בטלפון הנייד בזמן הנהיגה (רע"פ 10020/16 ברוך בן יוסף נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.04.2018)).

4. סיכום של דבר:

לאור האמור לעיל, הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם אחז בטלפון הנייד בשעת נסיעה, ועל כן ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. לפיכך, הריני להרשיעו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

קובע לטיעונים לעונש ליום 18.2.20 שעה 13.00 .

הנאשם יהיה פטור מהתייצבות באם יגיש טיעוניו לעונש בכתב.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת דין זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תש"פ, 26 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים